

— saa vidt jeg forstod det — var nu for Kreditforeningerne, idet det var sat til 20 Ore pr. 100 Kr. om Aaret. Men naar man ser hen til de nu bestaaende Kreditforeninger, saa er der det at mærke, at de Foreninger, hvor Administrationsudgifterne ere dyrest, ere vistnok de for de ganske smaa Gjendomme, Husmandskreditforeningerne. Der bliver uvilkaarlig Administrationsudgifterne større. For øvrigt gælder det jo her, at hvad der ikke gaar med til Administrationsudgifter, gaar til Reservecapitalen, saa det forekommer mig ikke, at denne Bestemmelse i øvrigt har videre Betydning. Naar der udtaltes, at man i de nuværende Kreditforeninger i Regelen ikke gav mere end Halvdelen, maa det lige fuldt indrømmes, at der kan gives mere, og i det enkelte Tilfælde tror jeg ogsaa, det kan paavises, at der er givet mere, og i hvert Fald maa det indrømmes, at den Kreditforening, som tager den lavere Grænse — ligegyldigt hvilken — for sit Ulaan, hder naturligvis forholdsvis vel ogsaa de strengeste, men tillige de bedste Garantier for Kassen.

Dalsgaard: Det er gaaet mig ligesom det ærede Medlem for Bornholms Amts 1ste Valgkreds (Blem), at jeg heller ikke er bleven overbevist om, at mit Standpunkt til det foreliggende Lovforslag er urigtigt af de Grunde, som ere fremsatte af den ærede Indenrigsminister og de ærede Medlemmer for Sorø Amts 4de Valgkreds (D. Scavenius) og Listede Amts 2den Valgkreds (Sagd). Det forekommer mig endogsaa, at de Grunde, som ere anførte for Lovforslaget og for, at det er rigtigt at gaa til Oprettelse af en Kreditforening som den, her er foreslaaet, ere temmelig svage. Den ærede Minister fremdrog, hvorledes de bestaaende Landkreditforeninger staa til Forslaget og fremdrog meget korrekt, at deres Standpunkt er dette, at de ønske at faa Lov til at gennemføre Princippet om de ikke amortisable Laan, og finde det saa urigtigt at gaa til Oprettelsen af nogen ny Kreditforening. Den ærede Minister antydede, forekom det mig, at noget saadant kunde man ikke vente skulde blive det endelige Resultat. Man kunde ikke vente, at de, som nu havde fremsat Forslangendet om en ny Kreditforening, helt skulde stubbes til Side, og at det skulde ende med, at de gamle Kreditforeninger gik af med hele Profitten. Jeg ser ikke, hvorfor man ikke skulde kunne ændre Lovforslaget saaledes. Selv om de ny Tanker i Lovforslaget vare lutter originale Tanker, ser jeg egentlig ikke, at der deri skulde ligge nogen uoverkommelig Grund til at gaa

frem paa den Maade. Man kan ikke paa den Slags Ting tage Patent og forbeholde sig selv saadanne ny Tanker, der ere fremsatte offentlig. Men dertil kommer, at det ikke er ny Tanker. Hovedpointet i Lovforslaget er jo de uamortisable Laan, men det er en Tanke, som ældre Kreditforeninger have slyst med i adskillige Aar. Kreditkassen for Distrikterne har søgt for Aar tilbage at faa den gennemført, hvad dog ikke den Gang lykkedes. Saa jeg ser egentlig ikke, at der fra det Standpunkt kan indvendes noget mod, at man begrænser Lovforslaget til at give de bestaaende Kreditforeninger Ret til at gennemføre det ny Princip. Det forekommer mig egentlig ikke, at der er anført andre Grunde for Trangen til en saadan ny Kreditforening end den, at en Del Landejendomsbesiddere have søgt om at faa Lov til at oprette en saadan; men det forekommer mig, at det er temmelig lidt Garanti for Trangen. Skulde vi her oprette en ny Kreditforening, hver Gang nogle Tordejendomsbesiddere eller Grundejendomsbesiddere i Hovedstad, Kjøbstad eller Land fik Lyft til at faa en Kreditforening for sig selv, saa vilde det snart komme til at se meget broget ud paa det Omraade, saa var der ingen Grænse for, hvor mange man vilde faa. Man kunde sagtens finde paa Indførelsen af ny Endringer til Begrundelsen af Trangen. Nogle kunde jo sige, at de ikke vilde udlevere mere end 40 Procent af Vurderingssummen, andre kunde gaa ned til 33 Procent osv. Der er ingen Grænse for, hvor mange Kreditforeninger man kunde faa, naar man mener, at det er tilstrækkelig Grund til at oprette en ny Kreditforening, at nogle Gjendomsbesiddere ønske at oprette en saadan. Det forekom mig, at den ærede Minister anførte som det væsentligste Forsvar for det ny Princip, at der amortiseres hurtigere i den ny Kreditforening for den Del af Laanet, som er amortisabel, det førte til, at den Tredjedel af Laanet, som skal amortiseres, blev amortiseret hurtigere, end Amortisationen af hele Laanet skete i de bestaaende Kreditforeninger, og det gav forøget Sikkerhed for den ny Kreditforening; men det gør det ikke, der bliver nok amortiseret hurtigere af den amortisable Del af Laanet i den ny Kreditforening, end der amortiseres af hele Laanet i de gamle, men der afbetales ikke en større Sum aarlig alligevel, som jeg før paaviste, og det er det, det kommer an paa. Naar der svares samme aarlige Bidrag til Amortisation i den ny som i de gamle Kreditforeninger, er det ligegyldigt, om det i den ny Kreditforening kun trækkes af paa en Tredjedel af Laanet